

Jellest midagi cheepapp läinud
 viist tee puale ja hakamud
 poisola oma appi karjama
 inka: poisid tulge appi, tulge
 Wana-pagan ja cheepapp ei
 ole jäänud järele, viist tee pu
 Wana-pagan hakamud rää-
 kima cheepapile: ära kiis
 oma poisola ilma segu, tule aga
 meie kaasa meie anname,
 sulle viis palju kolda, kui
 sa jõuad ära kanda. Ära
 kardad: meie suatis sulle
 waeuwa ei tee. Teinud jelle
 puale kindla kauba ära
 ja cheepapp astunud nend-
 jeltis edasi: kõik kõrwati
 minnes. Kui nad pöör-
 jõudnud mäidanud wana-
 pagan paremat ^{ist} kambi

millis kuldseid eluid, puurtes kun-
 nikute ja rääkind kome rüh-
 papile: Toomas, ära wäta mita
 jelt kunnikast mis paremat
 kätt on, waid jellest mis pake-
 mat kätt. Sa oled kee mees ol-
 nud ja käigite meie kääku
 kuulunud, jelpärsit saad
 siit kolda sulle seljatais tana
 paljaks antud. Harra rää-
 kitud ka weel: Minu fina
 Toomas, mine Kadu ja ütle
 jelt minna wendadele, et ne-
 mad mitte wanda ränka
 wiitiniime ei piina, kui
 minna piinasin. Minul ei
 anta siin mitte jalgugi enam
 aga ja küll on wilets siin
 olla. Koiata fina neid, et
 nad jõe endid ei teeni